

بگویم ایشان با تأسیس سازمان اوج یک تراز جدیدی در جبهه فرهنگی هنری انقلاب ایجاد کرد که در مذاق هنرمندان و دوستداران این فضا نیز شیرین بود.

میری با اشاره به تجربه همکاری اش با سازمان هنری رسانه‌ای اوج بیان کرد: در سال‌های اخیر ارتباط با سازمان اوج و شخص احسان محمدحسینی بیشتر شد. در ساخت فیلم سینمایی «آبی روشن» که لطف امام رضا شامل حال ما شد، سازمان اوج نقش بی بدیلی داشت. آن هم در دوره‌ای که ساخت فیلم دینی بسیار سخت شده است. سازمان اوج و احسان محمدحسینی باعث شدند یک فیلم دینی و امام رضایی بواسطه کمک آن‌ها ساخته شود. این تهیه‌کننده سینما در انتها گفت: احسان محمدحسینی مدیر هنرمندان نبود، او همیشه رفیق و همراه هنرمندان بود و نه تنها سنگ جلوی پای هنرمندان نمی‌انداخت که همیشه برای پیش برد پروژه‌ها خودش را سپر می‌کرد، امیدوارم که هر جا هست مثل گذشته موفق و ثمربخش باشد.

■ ■ ■ در ادامه واکنش و دلنوشته‌های چند تن از اهالی فرهنگ و هنر را پیرامون خداحافظی احسان محمدحسینی از سازمان فرهنگی هنری رسانه‌ای اوج می‌خوانید که در فضای مجازی و صفحه شخصی خود منتشر کرده‌اند.

○ سید محمود رضوی، تهیه‌کننده سینما در اینستاگرام با تقدیر از دستاوردهای محمدحسینی در جبهه انقلاب درباره خداحافظی او نوشته: ... سالها قبل روزی که کار با کیفیت در جبهه فرهنگی انقلاب در نایاب بود به همت آقا احسان و حمایت آقاعزیز این مجموعه شکل گرفت و تا به امروز بی شک کیفی‌ترین محصولات فرهنگی جبهه انقلاب محصول این سازمان بوده است. آقا احسان تلاش کرد در تمام این سالها کیفیت و کمیت را در کنار یکدیگر داشته باشد و چراغ این ابر مجموعه فرهنگی را روشن نگاه داشت... آقا احسان سرمایه بزرگی برای جبهه فرهنگی انقلاب است و بزرگی و پدری را بلد است امیدوارم که باز هم در سنگر دیگری شاهد خدمات ایشان در عرصه فرهنگی باشیم و عاقبتش شهادت در راه مقاومت باشد.

○ محمدرضا شفیعی، تهیه‌کننده سینما هم با انتشار یک استوری و تصویری از خبر خداحافظی محمدحسینی از اوج نوشته: خسته نباشی برادر. آقا احسان نمونه‌ای کم یاب از یک مدیر فرهنگی جوان خوش فکر و تحول‌گراست. عاقبت بخیر ان شاءالله.

○ سعید الهی، تهیه‌کننده و تحلیلگر سینما هم در اینستاگرام پستی منتشر و توصیه متفاوتی به مدیر جدید اوج کرده است: آقا احسان محمدحسینی در قامت یک مدیر فرهنگی تراز و پرکار و با کارنامه‌ای مقبول و خاطراتی مبتنی بر اخلاق اسلامی، مدیریت سازمان در خشان و جوانی چون اوج را بعد از ۱۵ سال به دکتر ساسان زارع واگذار کرد. زارع جان اغلب بدنه اجرایی اوج در کارشان به پختگی رسیده‌اند؛ لطفا دستشان نزن!

○ محمد صالح سلطانی از مدیران حوزه هنری هم در پستی نوشت: من «بادیگارد» را تماشا کردم، پای «تنگه ابوقریب» اشک ریختم، با موسیقی «۲۳ نفر» بغض کردم، از نبرد رستم و سهراب کیفور شدم، با ناهنگ‌های ماوا ذوق کردم و بارها منتظر دیوارنگاره میدان ولیعصر بودم. برای همین لذت‌های هنری و همین خاطره‌های شیرین از شما ممنونم؛ آقا احسان محمدحسینی!

○ مهدی عرفاتی، سرپرست خانه روزنامه‌نگاران هم در پستی با این پایان‌بندی که آینده در انتظار توست آقا مهدی! نوشته: احسان محمدحسینی برای من مصداق شهید زنده است. کسی که در طول سال‌های مجاهدتش بیش از آنکه حرف بزند و ادعا کند، کار کرده و برای باورها و اعتقاداتش جنگیده است، اهل مدارا و اخلاق بوده و مسأله‌اش توسعه و اشاعه باورهای انقلابی در بطن جامعه است...

○ علی صدیقی، مستندساز هم که این روزها در لبنان به سر می‌برد و مشغول تهیه مستندی در بیروت است نوشته: احسان محمدحسینی را با خیلی از ویژگی‌ها می‌شود توصیف کرد؛ اما قطعا مهمترین وجه تمایزش با بسیاری از مدیران فرهنگی پدری کردن اوست. او بلد بود برای اهالی فرهنگ و هنر پدری کند کسی که در سال‌های مسئولیتش در اوج زخم‌های زیادی خورد اما تلاش می‌کرد برای کار کردن و موفقیت دیگران راه باز کند... اگر روایت فتح بعد از سیدمرتضی آوینی همان روایت فتح سابق شد، اوج بعد از احسان محمدحسینی هم همان اوج سابق خواهد بود، چقدر حیف...

○ بابک خواجه‌پاشا: در اوج خداحافظی کرد. مدیری که همراه بود و متعهد. احسان محمدحسینی در طول تنها اثری که با او به سرانجام رساندم برادرانه و صمیمانه مرا همراهی کرد.

○ راحله امینیان: باید در رسانه نفس کشیده باشید تا فاسوس شنیدن این خبر را درک کنید. افراد کار بلد در رسانه مثل ایشان کم داریم...

محمدحسینی دعوت کنیم و ایشان آمدند، کار را دیدند و در پایان فقط یک جمله گفتند که آن هم این بود: بیا قرار داد فیلمنامه را ببند و شروع کن! این موضوع چیزی به غیر از اعتماد نبود و اینکه او می‌توانست کار را به جوان‌ترها بسپارد، یکی از ویژگی‌های مدیریتی او است. از روزی که خبر پذیرفته شدن استعفای ایشان آمد تا کنون همه درباره او حرف می‌زنند و مطلبی می‌نویسند که هر کدام ادبیات و نکته‌سنجی‌های قابل توجهی دارد اما من امیدوارم که در سال‌های آتی نگوییم که سازمان اوج تنها در دوران مدیریت احسان محمدحسینی در اوج بود و امیدوارم مدیر جدید که می‌آید و سکان را به دست می‌گیرد همچنان شانیت و تلاشی را که محمدحسینی برای سازمان داشتند، حفظ کند و رو به جلو حرکت کند. اعتقاد قلبی من این است که سازمان فرهنگی هنری رسانه‌ای اوج حالا حالاها میراث معنوی احسان محمدحسینی است و هرگز نام او از این سازمان جدا نخواهد شد.

محمد مهدی مشکوری، تهیه‌کننده:

الکوی مسیر او حاج قاسم بود

مسیر حرفه‌ای و کاری بنده با سازمان اوج و اعتماد احسان محمدحسینی آغاز شد. ایشان به نسل جدید و جوان اعتماد می‌کرد و بعد از آن حمایت می‌کرد و بعد از آن هم رهاپشان نمی‌کرد و بعد از آن پدران در کنارشان می‌ایستاد. البته نه فقط در حوزه فعالیت و کار بلکه در ابعاد مختلف زندگی هم کنار بچه‌ها بود و کمک می‌کرد و همفکری می‌کرد و این ویژگی پدران ایشان ویژگی‌ای است که در مسئولان جمهوری اسلامی ایران، کمتر و سخت‌تر پیدا می‌شود. او در واقع نیروهای جوان را پیدا می‌کرد، اعتماد می‌کرد و در مسیر کاری آن‌ها راه‌های شان نمی‌کرد و این کلید واژه‌هایی از ایشان است که موجب می‌شد تا هر کسی برای سازمان اوج کار کند، وی همه وجود خودش را می‌گذاشت و با همه وجود برای این سازمان کار می‌کرد. کار کردن ما با آقا احسان به مثابه قرارداد برای یک پروژه نبود چون آقا احسان اعتماد کرده بود و ما نمی‌خواستیم به اعتماد او خدشه‌ای وارد شود. در همین کار آخرمان «ببعی قهرمان» که در حال اکران است با اعتماد ویژه او و به خاطر او، این انیمیشن به نقطه کنونی خود رسیده و با جرات می‌توان گفت آقا احسان تکرار نشدنی است. او یک حرف معروف داشت می‌گفت «آرزوهای شما چیست؟ برای رسیدن به آرزوهایتان، پاهایتان را روی شانه من بگذارید.» این مناسبات و این جمله اصلا برای یک مسئول نیست به همین خاطر به نظر من تن آقای محمدحسینی به تنه حاج قاسم خورده بود و الکوی مسیر او حاج قاسم بود.

تصور نمی‌کنم کسی را در رسانه بتوان جایگزین ایشان دید. البته که امیدوارم ایشان در اکوسیستم باقی بمانند و پرچم دیگری را بالا بیاورند ولی مناسبات اوج و محمدحسینی حداقل با ما و امثال بنده صرف پروژه و قرارداد نبود بلکه حرف و دستور او بود که باید انجام می‌شد و پول اگر نبود، اهمیتی نداشت و اعتماد او برایمان اهمیت داشت و باید کار را انجام می‌دادیم. شاید بسیاری از پروژه‌های سازمان اوج خیلی خوب هم نبوده اما پروژه‌هایی که دیده شدند به خاطر حس متقابل بچه‌ها و آقا احسان بود چون جواب اعتماد ایشان را می‌دادیم و برایمان حکم پدران داشتند. از روزی که فهمیدم ایشان دفترا رفتند، حال غریبی دارم چون همین هفته پیش بود که با هم حرف می‌زدیم و مقابل او آرزوهایمان و ایده‌های جدیدمان را مطرح می‌کردیم. امیدوارم سازوکار و راهکاری برای ادامه مسیر سازمان اوج دیده باشند.

سیدحسین میری تهیه‌کننده فیلم سینمایی آبی روشن:

تراز جدیدی در جبهه فرهنگی هنری انقلاب ایجاد کرد

سیدحسین میری تهیه‌کننده سینما و تلویزیون و از فعالان عرصه مستندسازی که در چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر با فیلم سینمایی «آبی روشن» حضور داشت در رابطه با خداحافظی احسان محمدحسینی از سازمان هنری رسانه‌ای اوج گفت: احسان محمدحسینی با یک نگاه متفاوت در مدیریت فرهنگی، خیلی‌ها را جذب این فضا کرد و چیزی که او را از سایر مدیران فرهنگی متمایز کرده، همین سبک کار صمیمی او با هنرمندان است.

این تهیه‌کننده سینما با اشاره به این موضوع که احسان محمدحسینی در هنر و فرهنگ مسیری جدید ترسیم کرد، افزود: او نه فقط مدیر، بلکه همراه و رفیق هنرمندان و دغدغه‌مندان فرهنگ این سرزمین بود. تهیه‌کننده فیلم سینمایی «آبی روشن» گفت: از ابتدای راه‌اندازی سازمان هنری رسانه‌ای اوج بواسطه فعالیت‌های هنری که در سمت‌های مختلف داشتیم با احسان محمدحسینی آشنا شدم و باید

ایده تبدیل به سریالی شد که دو فصل از آن پخش شد و مردم دوست داشتند. او در پرورش ایده نیز فوق‌العاده است و می‌تواند به عنوان یک مربی در کنار تهیه‌کننده‌ها و کارگردان‌ها باشد. او مربی‌ای است که نمی‌گذارد خسته و ناامید شوی و تکانت می‌دهد.

سعید سعدی تهیه‌کننده:

قطعا در عرصه فرهنگ و هنر خلا ایجاد می‌شود

احسان محمدحسینی یک جوان پرنرژ و پر پتانسیل است و توانست با شناخت دقیق از خط و ربط‌های فرهنگی کشور، از خط قرمزها به دور از آرم و برند سازمانی عبور کند. محمدحسینی توانست تحولی را در عرصه فرهنگی ایجاد کند و باعث رشد و نمو عرصه فرهنگی به خصوص در آثار ارزشی شود. او با فرصت دادن به جوان‌ها، استعداد‌های بسیاری را جذب کرد و در عرصه‌های مختلفی مانند مستندسازی تحول خوب و مناسبی را در جامعه ایجاد کرد. همه این‌ها حاصل تلاش، مقاومت و شجاعت ایشان بود و توانست این عرصه را پایدار و بالنده کند. بنده مدیر جدید را هنوز نمی‌شناسم ولی امیدوارم بتواند ادامه دهنده راه احسان محمدحسینی باشد. در هر صورت مدیر جدید تا به تجربه ایشان برسد به زمان خاصی نیاز دارد چرا که محمدحسینی ۱۵ سال مدیریت کرده و سردی و گرمی‌ها را چشیده و می‌توانست در ادامه هم باروری خوبی داشته باشد ولی متأسفانه با استعفای‌شان موافقت شد و قطعا با این تصمیم خلایی در عرصه فرهنگ و هنر ایجاد می‌شود.

حسین پارسایی کارگردان و تهیه‌کننده:

محمدحسینی نمونه بارز یک مدیر فرهنگی موفق!

احسان محمدحسینی را از دهه ۸۰ می‌شناسم. او نمونه بارز یک مدیر فرهنگی متواضع، خلاق و موفق است. او از معدود مدیران شفاف و قابل اعتماد ارشد فرهنگی است که در تعیین اهداف عالی و آرمان‌های فرهنگی اش همه را به مشارکت فرا می‌خواند، خوب گوش می‌کند و قدرت توانمندسازی و ایجاد انگیزه در تیم خود را دارد. در عین حال که مرزها را می‌شناسد و پایبند به اصول و ارزش‌های فرهنگی است روحیه جذب حداکثری و توانایی عالی در برقراری ارتباط با هنرمندان را دارد و از همه مهم‌تر در بزنگاه‌های فرهنگی قدرت تصمیم‌گیری بالایی دارد و مسئولیت آن را می‌پذیرد. حالا بعد از ۱۵ سال تلاش خستگی‌ناپذیر و کارنامه‌ای در خشان در همه عرصه‌ها می‌توان او را مدیری تراز نامید. اعتقاد راسخ دارم این آغازی است برای مردی با صفات نیکو، دلسوز این آب و خاک و همراه و هم‌مدل اصحاب فرهنگ و هنر ایران زمین. برقرار باشد انشالله!

لیلی عاج کارگردان:

مدیریتی که زلال بود

هر چه فکر کردم از آقای محمدحسینی چه بگویم، متوجه شدم که فقط می‌توان از او تعریف کرد، اما هر چه کلمات و جملات مثبت را هم کنار یکدیگر بگذارید و به زبان بیاورید در وصف ایشان کم است! سازمان اوج، ۱۵ سال عمر دارد و با مدیری که روبه‌رو بوده که از این سازمان یک برند ساخته و به عنوان یک رسانه بسیار خوب عمل کرده است. سازمان فرهنگی هنری رسانه‌ای اوج نه تنها در سینما، تئاتر و موسیقی و بلکه حتی در دیوارنگارهای معروف میدان ولیعصر (عج)، که باید خیلی زود در موضوعات مختلف به ایده برسند و نسبت به محفل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، اقتصادی و... جامع‌الاطراف باشند، زبان زد است. وقتی درباره مدیری صحبت می‌کنیم که ۱۵ سال یک سازمان رسانه‌ای را مدیریت کرده می‌دانیم که واقعا کار دشواری است و شناخت دقیقی می‌خواهد. من درباره همکاری خود با احسان محمدحسینی می‌توانم بگویم که ایشان بسیار انسان زلال و فرد عملیاتی هستند؛ در سینما وقتی از یک کارگردانی تعریف می‌شود، می‌گویند که آن کارگردان مورد نظر از اول می‌داند، چه می‌خواهد؛ محمدحسینی هم تکلیفش روشن بود و افق دید مشخصی داشت و با اراده هستند. مشخصا می‌توانم بگویم بابت اعتمادی که به بنده کردند به ایشان مدیون هستم. من برای اینکه نمایش «بابا آدم» را تبدیل به فیلم کنم با زحمت بسیار خودم و دوستانم از تهیه‌کننده‌های خصوصی و چند ارگان دولتی دعوت کردم تا به دیدن نمایش بیایند ولی هیچکدام از آن‌ها به یک کارگردان تئاتر اعتماد نکردند تا همکاری کنند اما خوشبختانه در آخرین اجرای این نمایش موفق شدیم از آقای